

Genkenaren leven op eilanden

Genk is een multiculturele stad. Iedereen weet dat. De realiteit van samenleven van grote groepen van Italianen, Marokkanen, Turken ... met de gewone 'witte Genkenaar' blijkt niet altijd een verhaal van rozegeur en maneschijn. Uitdaggers luisterden naar de onderhuidse frustraties en spanningen die leven bij zowel Genkenaren van allerlei komaf als bij de Genkenaar die zijn stad heeft zien veranderen.

De verschillende etnische gemeenschappen in Genk zijn vooral een gevolg van het Genkse mijnverleden. Ondertussen hebben deze mijnen hun deuren reeds enkele decennia gesloten. De diversiteit binnen de Genkse demografie bleef echter bloeien. Veel Genkenaren zijn van mening dat deze gemeenschappen langs elkaar leven in plaats van met elkaar. Ze maken zich dan ook zorgen over wat ze aanvoelen als een toenemende segregatie.

Moslimgemeenschap

Deze eilandvorming in de wijken wordt met verschillende negatieve effecten geassocieerd. Een groeiende gettovorming in de wijk Wa-

terschei is er één van. Er werd ook aangehaald dat de moslimgemeenschap in Genk niet deelneemt aan de buurtwerking.

Autochtoon versus allochtoon?

De problematiek van de eilandvorming in Genk wordt vaak tot het niveau van de wijken herleid. Zo zijn er wijken waar veel Genkenaren van diverse origines wonen en wijken die overwegend wit zijn. Meestal

"Om de vicieuze cirkel van gettovorming te doorbreken is het nodig dat onze inzet gewaardeerd en aangemoedigd wordt."

spreekt men in deze zin ook van een problematische situatie. Een Genkenaar vertelt: "We zijn bezorgd om de terugplooiing van bepaalde

gemeenschappen die zich daardoor meer afsluiten van de Genkse samenleving. Als gevolg zien we dan ook een toenemende vervreemding tussen de verschillende groepen. Een ander resultaat is een groeiende taalachterstand."

'Tweezijdig verhaal'

Genkenaren van een andere afkomst zien de oorzaak van die problemen ook bij de autochtone gemeenschap. "We doen moeite, we zijn bereid inspanningen te leveren en toch wordt dat niet gewaardeerd," vertelt een Genkenaar van Marokkaanse afkomst. "Als we bijvoorbeeld ons eiland verlaten en ons gaan nestelen in een witte buurt zien we ineens die witte burens voor een verhuizen. En dat terwijl er niet eens een vorm van overlast is."

Deze Genkenaar wordt bijgetreden door een stadsgenoot van Turkse afkomst: "Om de vicieuze cirkel van gettovorming te doorbreken is het nodig dat onze inzet gewaardeerd en aangemoedigd wordt. Het is een tweezijdig verhaal."

Taal

Opvallend is hoe velen een groot belang zien in de rol van taal als instrument tegen de segregatie. Een Genkenaar van Turkse origine zegt daarover het volgende: "Het Turks

is de enige communicatiemiddel in mijn wijk ook al zijn de mensen hier de Nederlandse taal machtig."

"De meeste Genkenaren zien mogelijke oplossingen voor die eilandvorming in het woonbeleid en op cultureel vlak."

Woonbeleid

Bij sommigen rijst de vraag of er wel nood is aan verandering. Een stelling die vaak naar boven komt is dat 'er geen nood is om een ander eiland te bezoeken omdat mensen toch alles in hun eiland kunnen krijgen'. Toch blijven de meeste Genkenaren spreken over 'mogelijke oplossingen'. Velen zien hierin een rol weggelegd voor het woonbeleid.

Ook het 'mischen' in de wijken, en dus een spreiding van de verschillende gemeenschappen in de hand werken, blijft een vaak voorgestelde optie.

Cultureel

Een andere denkpiste ligt dan weer op cultureel vlak. Zo oppert een klein deel van de Genkenaren dat nieuwe, interessante bezienswaardigheden in elke wijk mensen uit de rest van de stad kunnen overtuigen om eens een bezoekje te brengen aan 'dat andere deel van de stad'.

Dan zijn er ook nog grote verwachtingen ten opzichte van Genkenaren die sterke contacten hebben over de diverse etnische groepen heen. Zij kunnen als sleutel functioneren om de muren tussen die groepen te doorbreken.

Nadia AMEZGHAL

900...

Stadsgesprekken vonden plaats tussen juli en december 2009. Op de ge(n)kste plekken van onze stad!